

være uheldigt og urigtigt, at man vedtager det. Jeg kan saa udmærket godt sætte mig ind i de Herrer's Tankegang, som have stillet dette Ændringsforslag, og det er vel ogsaa begrundet i, at der skal nedsættes en Landbokommission, som skal tage forskellige Spørgsmaal under Overvejelse, og da særlig, hvilke Brugsformer man skal have for Landbruget i Fremtiden. Men jeg tror i Virkeligheden ikke, der vil blive Tale om Udstykning af Embedsjorder i større Udstrækning. Paa den anden Side er jeg alligevel overbevist om, at der er Embedsjorder, som ligge nu for Tiden hen og i høj Grad trænge til Udstykning, og jeg mener, at det absolut vil være rigtigst, at vi faa dem med ind under Lovforslagets Bestemmelser, ogsaa af den Grund, at de Kapitaler, der komme ind for denne Embedsjord, naar man f. Eks. tænker paa Præstegaardsjorderne, ere ikke Kapitaler, som blive dryssede bort, men blive satte fast som udlaante mod sikkert Pant i Landejendomme.

Jeg vil ogsaa fraraade, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 3, som er stillet af Mindretallet. Jeg tror, det er ganske urigtigt at optage en saadan Bestemmelse i denne Lov. Husmandsloven og denne Lov her løbe jo parallelt med hinanden, men alligevel have de en forskellig Opgave at løse. Ved Husmandsloven er der Tale om Folk, der ere i Besiddelse af i det højeste nogle faa hundrede Kroner, og som ved Statens Hjælp kunne faa en Jordlod at dyrke. Men her kan der godt blive Tale ogsaa om enkelte større Brug, og jeg mener ikke, det er rigtigst, at man absolut skal fastslaa, at naar de paagældende, som ønske Jord, eje over 6—700 Kr., skulde de ikke have Lov til at komme ind under denne Lovs Bestemmelser. Jeg tror, at Udstykningsforeningerne i al Almindelighed have arbejdet med denne Lov ude i det praktiske Liv paa en særdeles god og heldig Maade, idet det nemlig er gaaet saaledes, at naar de have købt en større Landejendom til Udstykning, have de ikke faaet en Koloni af ensartede Landbrugshuse paa 6, 7, 8 Tdr. Land, men de have gjort det paa en saa fornuftig Maade, at de have oprettet mindre Gaarde og større og ogsaa mindre Husmandsbrug, altsaa Brug paa 6—10 Tdr. Land. Jeg tror, at det er overmaade heldigt, at det netop er sat i Værk paa denne Maade, saaledes at man ikke, hvor der f. Eks. er Tale om en større Landejendom paa 500 Tdr. Land, laver 50 Husmandsbrug af samme Størrelse. Jeg finder ikke det mindste at indvende imod, at en Mand, selv om han er i

Besiddelse af 2—3,000 Kr., ogsaa kan komme ind under denne Lov. Hvad der er taget Sigte paa, er i særlig Grad at udstykke de større og særlig de daarligt drevne Landejendomme i mindre Brug; og, som sagt, hver eneste Gang der udstykkes en større Landejendom, bliver der ogsaa en hel Del mindre Husmandsbrug, og det er vistnok allerede Tilfældet, at de netop komme ind under Husmandsloven, at de faa Laan i Overensstemmelse med de Bestemmelser, der findes i Husmandsloven, som vi vedtog i 1909. Jeg finder det derfor ikke rigtigst, at vi vedtage dette Ændringsforslag, og jeg vil tilraade, at vi stemme imod det.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 4, der er stillet af et Mindretal, vil jeg ogsaa tilraade, at man stemmer imod det. Det blev jo udførligt motiveret af den højtærede Finansminister, og jeg skal ikke opholde mig ret længe derved, men jeg tror, at man i denne Henseende maa have en vis Bevægelsesfrihed, at man ikke absolut skal fastslaa, som det er Tilfældet i Ændringsforslaget, at der overhovedet ikke kan udlaanes mere i første og anden Prioritet end $\frac{4}{5}$ af den Sum, Ejendommen er vurderet til i Ejendomsskyld. Jeg tror, at det i adskillige Tilfælde vil forvolde, at enkelte særlig dygtige Folk, som Udstykningsforeningerne gerne vilde sælge Jord til, ikke kunne komme i Betragtning, fordi de ikke kunne klare sig med et Laan af ialt $\frac{4}{5}$ af Ejendomsskylden, og paa den anden Side vilde det maaske kunne opfordre enkelte til at lade deres Ejendomme blive vurderede til en højere Ejendomsskyld, end det er rigtigst, og paa den Maade komme til at svare noget mere i Skat. Man kan sige, det sker frivilligt, men alligevel ere de paagældende paa en Maade tvungne dertil, for at de kunne faa saa mange Penge til Laans, som det er nødvendigt. Jeg vil derfor foreslaa at stemme imod disse tre Ændringsforslag.

Jeg haaber, at det ærede Medlem fra Bornholm (Maegaard) vil tage sit Ændringsforslag tilbage. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 8 til § 10 var den højtærede Ministers Udtalelser jo ret velvillige og ogsaa anerkendende, men den højtærede Minister mente, hvad vi egentlig ogsaa havde forudsat, at der maa ske en Forhandling med den højtærede Landbrugsminister, inden man kan vedtage det, og jeg er derfor ogsaa bemyndiget til paa Udvalgets Vegne foreløbig at tage det tilbage; det kan da stilles til tredje Behandling. Jeg tager altsaa Ændringsforslag under Nr. 8 til § 10 tilbage.